

Ավետիք Իսահակյան

Պա՛ղ-պա՛ղ փրչեց աշնան քամին

Պա՛ղ-պա՛ղ փրչեց աշնան քամին,
Ուռիները դող առան.
Տերևները՝ չոր ու դեղին
Տխո՛ւր, տխո՛ւր վար ընկան:

Մենակ ագռավն ծառի ճյուղին
Լուռ ծըվարեց սև հագած.
Ա՛խ, մեկ էլ ես ձեռքս ծոցիս՝

Աչքըս ձեր դռան մնաց:

1897

Ալեքսանդրապոլ